

Opgaven udleveres til følgende EKA'er: EKA 421152E002	Hovedområde: BSS /Jura	
Prøvens navn: Civilproces		
Opgavetype: Alm. opgave		
Antal sider i opgavesættet (inkl. forsiden): 8		
Eksamensdato: 17. maj 2024	Fra kl. 9.00	Til kl. 13.00
Eksamenslokale:		
Tilladte hjælpemidler: Alle – herunder batteridrevet pc som opslagsværk og internetadgang		
Materiale, der udleveres til eksaminanden: Intet ud over opgaveteksten		

Karakteropslag dato:

Senest 26.06.2024

Opgave 1

Hansen henvendte sig til El-com A/S, der havde hovedkontor i Randers, idet han havde købt en ny elbil for at gøre det billigere at køre til og fra arbejdet som tømrer. Han skulle derfor have opsat en ladestander på sin bopæl i Aarhus, og når han nu var ved det, bad han også om et tilbud på at få lovliggjort elinstallationerne i det gamle hus. El-com afgav i en mail, der var vedhæftet selskabets forretningsbetingelser, et samlet tilbud på 65.000 kroner. Hansen læste ikke forretningsbetingelserne, men accepterede straks tilbuddet, der var noget lavere, end han havde forventet.

Der blev et par uger efter opsat en ladestander, og en række ulovlige elinstallationer blev udskiftet, men da Hansen dagen efter forsøgte at oplade bilen, gik strømmen i hele huset. Da det var sket et par gange, kontaktede han El-com, der på det kraftigste afviste, at ladestanderen eller det udførte arbejde var mangelfuldt.

El-com overgav herefter sagen til advokat Kristian Kristoffersen, der efter korrespondance med Hansen den 26. oktober 2023 indleverede en stævning ved Retten i Randers. El-com nedlagde i stævningen påstand om betaling af 65.000 kroner for ladestanderen og udskiftningen af de ulovlige el-installationer. Tilbuddet med de vedhæftede forretningsbetingelser var vedlagt stævningen, og betingelserne indeholdt bl.a. følgende vilkår.

”Søgsmål om krav, der udspringer af aftalen, kan kun anlægges for retten i den retskreds, hvor El-com A/S har sit hovedkontor.”

Hansen – der havde hørt, at advokater var meget dyre – uploadede efter at have læst vejledningerne på rettens hjemmeside rettidigt et kort svarskrift på sagsportalen. Han påstod i svarskriftet frifindelse, og han beskrev som begrundelse for dette problemerne i forbindelse med at lade bilen op.

Retten indkaldte til et forberedende retsmøde efter retsplejelovens § 353, der blev afholdt den 7. februar 2024. Kristoffersen og Hansen deltog begge i mødet, der særligt drejede sig om sagens oplysning. Retten opfordrede Hansen til at begære syn og skøn, men det ville efter Hansens opfattelse blive for dyrt. Retten berammede herefter hovedforhandlingen til den 24. april 2024, og den opfordrede i den forbindelse Hansen til at antage en advokat til at udføre sagen.

Da tidspunktet for hovedforhandlingen nærmede sig, henvendte Hansen sig til advokat Sørine Sørensen. De havde et møde den 26. marts 2024, og hun tog efter mødet fat på arbejdet.

Hun kendte til en række kumulerede sager mellem El-com og kunder, der havde haft tilsvarende problemer med de ladestandere, som de havde købt hos selskabet. Hun kendte sagsnummeret hos den pågældende ret – Københavns Byret – og hun begærede derfor aktindsigt i samtlige processkrifter med bilag, der var udvekslet i de kumulerede sager, idet hun ønskede at gennemgå dem med henblik på at undersøge, om de kunne have betydning for sagen mellem El-com og Hansen.

Hun udarbejdede endvidere et processkrift, der efter nogle tekniske problemer med sagsportalen blev uploadet på sagen den 27. marts 2024 kl. 00.02.

Sørensen påstod principalt henvisning til Retten i Aarhus, subsidiært frifindelse. Hun gjorde i forbindelse med påstanden om henvisning bl.a. gældende, at værnetingsaftalen ikke var gyldig, idet den kan tilsidesættes efter retsplejelovens regler og efter aftalelovens §§ 38 c, jf. 36, der i den forbindelse implementerer direktiv 93/13 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler, mens hun i forbindelse med påstanden om frifindelse gjorde gældende, at ladestanderen var behæftet med mangler, og at også det udførte arbejde med elinstallationerne var mangelfuldt. Hun begærede i forhold til påstanden om frifindelse syn og skøn, og hun uploadede i den forbindelse et udkast til spørgsmål og et forslag til skønsmand.

Kristoffersen gjorde i et processkrift straks gældende, at både påstanden om henvisning og

begæringen om syn og skøn var fremsat for sent, og at der i øvrigt ikke var grundlag for at tage dem til følge.

Kristoffersen fremlagde endvidere et referat fra en samtale mellem direktøren for El-com og en tidligere medarbejder hos selskabet, der var udarbejdet den 10. januar 2024. Den tidligere medarbejder, der havde udført arbejdet hos Hansen, redegjorde i samtalen for en række forhold omkring arbejdet, der efter Kristoffersens opfattelse kunne have betydning for sagens afgørelse. Begrundelsen for at fremlægge referatet var det forhold, at medarbejderen efterfølgende var blevet bortvist, og der verserede nu en sag om dette mellem El-com og den tidligere medarbejder. Den tidligere medarbejder havde derfor i en samtale med Kristoffersen oplyst, at han ikke ville møde op til hovedforhandlingen, selv om han blev indkaldt som vidne.

Sørensen protesterede straks mod referatets fremlæggelse.

Retten afsagde en samlet kendelse om de tre spørgsmål. Den traf således afgørelse om, at sagen skulle fortsætte ved Retten i Randers, at der skulle udmeldes syn og skøn, og at referatet ikke kunne fremlægges.

Da referatet efter Kristoffersens opfattelse var afgørende for sagens afgørelse, rådede han El-com til at hæve sagen og derefter anlægge en ny sag med samme påstand. Selv om Hansen protesterede, kunne El-com i så fald efter hans opfattelse fremlægge referatet under den nye sag.

Spørgsmål

- 1. Er betingelserne for at give aktindsigt i samtlige processkrifter med bilag, der var udvekslet i de kumulerede sager, opfyldt?**
- 2. Giv en begrundet redegørelse for, om retten burde have tilladt Hansen at fremsætte påstanden om henvisning?**
- 3. Giv en begrundet redegørelse for, om retten burde have tilladt Hansen at fremsætte**

begæringen om syn og skøn?

4. Kan El-com fremlægge referatet under en ny sag med samme påstand?

Opgave 2

Cotton Color A/S, der var en større international tøjproducent med butikker over hele verden, og med hovedkontor i Herning, havde i en årrække forsøgt at producere CO₂-neutralt tøj, men var ikke nået helt i mål endnu. De lancerede i efteråret 2022 en ny kollektion og markedsførte den med sloganet: ”Cotton Color– et bæredygtigt valg”.

Bæredygtig Forening, der var en nystartet, frivillig klimabeskyttelsesforening, med hjemting i Roskilde, anså sloganet for vildledende og i strid med markedsføringslovens § 5. De henvendte sig derfor til Cotton Color A/S og bad selskabet om at stoppe kampagnen og komme med et dementi i avisen. Det nægtede Cotton Color A/S, og Bæredygtig Forening anlagde herefter sag ved Retten i Herning den 4. januar 2023 med påstand om, at Cotton Color A/S skulle anerkende, at kampagnen var vildledende og i strid med markedsføringslovens § 5, da produktionen ikke kunne dokumenteres som bæredygtig.

Cotton Color A/S fremsendte herefter den 10. januar 2023 rettidigt svarskrift, og gjorde principalt gældende, at sagen skulle afvises, da Bæredygtig Forening ikke havde midler til at kunne betale eventuelle sagsomkostninger, subsidiært, at Bæredygtig Forening skulle stille sikkerhed for de fremtidige sagsomkostninger, og mere subsidiært, frifindelse. Til støtte for afvisningspåstanden gjorde Cotton Color A/S gældende, at det fulgte af foreningens vedtægter, at den var oprettet med henblik på at ”informere om klimavenligt tøj og føre sager om greenwashing ved domstolene”. Herudover fulgte det af foreningens regnskab fra 2022, at foreningen havde haft underskud og i øvrigt havde meget begrænsede midler. I replik af 12. januar 2023 oplyste Bæredygtig Forenings advokat, advokat Eriksen, at det var korrekt, at foreningen på nuværende tidspunkt ikke havde midler til at betale eventuelle sagsomkostninger, men at dette ikke havde nogen betydning for sagens førelse.

Retten i Herning traf den 22. januar 2023 kendelse, hvorefter:

”Sagsøgtens påstand om, at sagen skal afvises, tages ikke til følge”

Retten berammede samtidig telefonisk retsmøde til den 12. februar 2023. På det telefoniske retsmøde mødte advokat Andersen på Cotton Color A/S' vegne og anmodede om, at sagen blev henvist til landsretten, idet sagen var den første af sin art vedrørende klimavenligt tøj og havde betydning for hele den danske tekstilbranche. Advokat Eriksen anførte i den forbindelse, at Bæredygtig Forening protesterede mod, at sagen skulle føres ved landsretten. For det første fordi anmodningen var kommet for sent, og for det andet idet der allerede i 2022 var ført en principiel sag om fortolkningen af markedsføringslovens § 5, herunder om bestemmelsen kunne finde anvendelse på sager om "greenwashing". Ifølge Bæredygtig Forening vedrørte nærværende sag alene et konkret skøn over, hvorvidt kampagnen fra Cotton Color var vildledende. Endelig oplyste han, at det i øvrigt ville være forbundet med forhøjede omkostninger at føre sagen ved landsretten, hvilket foreningen ikke havde midler til. Advokat Andersen oplyste, at han var enig i, at domstolene allerede havde taget stilling til lovforklningsspørgsmålet om, hvorvidt markedsføringslovens § 5, fandt anvendelse på "greenwashing-sager". Den allerede afsagte dom vedrørte dog fødevarerbranchen, og denne sag havde derfor betydning for et helt andet marked. Retten traf den 19. februar 2023 kendelse om, at sagen fortsatte ved Retten i Herning.

Tekstilselskabernes brancheforening: "Tøjkompagniet" – som Cotton Color A/S havde meldt sig ud af i 2022 som følge af uoverensstemmelser om kontingent – havde fået kendskab til sagen og anmodede den 1. marts 2023 om at indtræde i sagen til støtte for Cotton Color A/S. Samme dag meldte Cotton Color A/S sig ind i foreningen igen, og i den forbindelse blev det aftalt, at Cotton Color A/S ikke behøvede at betale kontingent. Advokat Eriksen protesterede mod anmodningen. Dels idet han ikke anså foreningen for at have nogen økonomisk interesse i sagen, og dels idet det formentlig ville medføre en udsættelse af hovedforhandlingen, da kalenderen nu skulle afstemmes med flere parter. Retten i Herning tillod den 18. marts 2023, at Tøjkompagniet indtrådte i sagen til støtte for Cotton Color A/S.

Sagen blev hovedforhandlet den 18. oktober 2023 ved Retten i Herning. Den 15. november 2023 blev dommen afsagt og uploadet på sagsportalen. Af dommen fremgik, at Cotton Color A/S skulle anerkende, at kampagnen var i strid med markedsføringslovens § 5. Cotton Color

A/S havde allerede på dette tidspunkt opgivet kampagnen og ønskede ikke mere opmærksomhed om sagen. Selskabet ønskede derfor ikke at anke. Det gjorde Tøjkompagniet derimod, da der var flere af brancheforeningens medlemmer, der nu potentielt havde problemer. Den 13. december 2023 ankede Tøjkompagniet således sagen til landsretten med påstand om frifindelse. Bæredygtig Forening, der netop ønskede mere opmærksomhed om sagen, oplyste over for landsretten, at foreningen var indforstået med, at Tøjkompagniet kunne anke sagen. Landsretten afviste den 20. december 2023 med henvisning til, at Tøjkompagniet ikke var berettiget til at anke sagen.

Spørgsmål

- 1. Var Retten i Hernings kendelse af 22. januar 2023 korrekt?**
- 2. Var Retten i Hernings kendelse af 19. februar 2023 korrekt?**
- 3. Var det korrekt, at Retten i Herning tillod Tøjkompagniet at indtræde i sagen?**
- 4. Var landsrettens afgørelse af 20. december 2023 korrekt?**